क्रियाणांसफलत्वेऽपिफलस्यानुपयोगमाह आध्यात्मिकादिभिरिति मर्त्यस्यमरिष्यतः कृच्छ्रेणदुःखेनोपनतैःप्राप्तैः ॥ ३० ॥ कृच्छ्रंविनैवप्राप्ते प्यर्थेदुःखंतदवस्थमित्याह पश्यामीति ॥३१॥ भयंप्रचंयति राजतइति स्वस्मान्मत्तएवकथंचित्त्यागभोगविस्मरणादिनानाशःस्यादिति ॥३२॥ प्राणवतामर्थवतांचभयंनित्यं अतोऽनर्थहेतुत्वात्प्राणेजीवनेअर्थेचस्पृहानकार्येत्याह शोकेति ॥ ३३ ॥ नन्वेवमनर्थाननुभवंतोऽपिनकेचिद्वि रज्यंते नचयथालाभेनतुष्यंति त्वंतुकथंवैराग्यादिकंप्राप्तोऽसितत्राह मधुकारेति मधुमक्षिकाऽजगरौ ययोःशिक्षयावृत्तपर्यालोचनया॥ ३४ ॥

आध्यात्मिकादिभिर्दुःखैरविमुक्तस्यकर्हिचित् ॥ मर्त्यस्यकृच्छ्रोपनतैरर्थैःकामैःक्रियेतकिम् ॥३०॥ पश्या मिधनिनांक्लेशंलुब्धानामजितात्मनाम् ॥ भयादलब्धनिद्राणांसर्वतोऽभिविशंकिनाम् ॥३१॥ राजतश्चो रतःशत्रोःस्वजनात्पशुपक्षितः ॥ अर्थिभ्यःकालतःस्वस्मान्नित्यंप्राणार्थवद्भयम् ॥ ३२ ॥ शोकमोहभय क्रोधरागक्लैब्यश्रमादयः ॥ यन्मूलाःस्युर्नृणांजह्यात्स्पृहांप्राणार्थयोर्बुधः ॥ ३३ ॥ मधुकारमहासर्पौलोके स्मिन्नोगुरूत्तमौ ॥ वैराग्यंपरितोषंचप्राप्तायच्छिक्षयावयम् ॥ ३४ ॥ विरागःसर्वकामेभ्यःशिक्षितोमेम धुव्रतात् ॥ कृच्छ्राप्तंमधुवद्वित्तंहत्वाऽप्यन्योहरेत्पतिम् ॥ ३५ ॥ अनीहःपरितुष्टात्मायदृच्छोपनतादहम् ॥ नोचेच्छयेबह्वहानिमहाहिरिवसत्ववान् ॥ ३६ ॥ क्वचिदल्पंक्वचिद्भूरिभुंजेऽन्नंस्वाद्वस्वादुवा ॥ क्वचिद्भूरिगु णोपेतंगुणहीनमुतक्वचित् ॥३७॥ श्रद्धयोपाहृतंक्वापिकदाचिन्मानवर्जितम् ॥ भुंजेभुक्त्वाऽथकस्मिंश्चिद्दि वानक्तंयदृच्छया ॥ ३८ ॥ क्षौमंदुकूलमजिनंचीरंवल्कलमेववा ॥ वसेऽन्यदपिसंप्राप्तंदिष्टभुक्तुष्टधीरहम् ॥ ३९ ॥ क्वचिच्छयेधरोपस्थेतृणपर्णाश्मभस्मसु ॥ क्वचित्प्रासादपर्यंकेकशिपौवापरेच्छया ॥ ४० ॥ क्व चित्स्नातोऽनुलिप्तांगःसुवासाःस्रग्व्यलंकृतः ॥ रथेभाश्वैश्चरेक्वापिदिग्वासाग्रहवद्विभो ॥ ४१ ॥

मधुकराच्छिक्षितमाह विरागइति वित्तपतिंहत्वाऽन्योवित्तंहरेदित्येवम् ॥ ३५ ॥ अजगराच्छिक्षितमाह अनीहइति सत्ववान् धैर्यवान् ॥३६॥ पीनत्वेहेतुंवदन् यदृच्छयाप्राप्तात्परितोषंप्रपंचयति क्वचिदल्पमितिषड्भिः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ चीरंजीर्णवस्त्रखंडम् वसेपरिदधे दिष्टभुक्प्रारब्धक र्मफलभोगी ॥ ३९ ॥ प्रासादमध्येपर्यंके तत्रापिकशिपौतूलिकायाम् ॥४० ॥ चरेविचरामि क्वचिद्ग्रहवद्दिगंबरोविचरामि ॥ ४१ ॥